



POORTAOL



GRATIS VESTINGKRANT VOOR EN DOOR BEWONERS VAN DE VESTING WOULDRIChem
REDACTIE: DAALDERSTRAAT 4 ▼ 4285 AV WOULDRIChem ▼ info@woudrichemvesting.nl ▼ JAARGANG 21 ▼ 1 MEI ▼ 2023

BEWONERSPLATFORM "MAAS!" KRIJGT NIEUW GEZICHT MAAR BLIJFT ZICH 'OUDERWETS' INZETTEN VOOR, DOOR EN MET BEWONERS

DE VESTING HERBERGT INWONERS MET TALENT. DORRY SCHILDEERT MET VILT EN CLAUDIA SCHRIJFT KINDERBOEKEN ÉN NU OOK DE COLUMN

OP 5 MEI HERDENKEN WE DE BEVRIJDING. HENNIE 'WIT' NOG HOE DAT VOOR DE VIJFENTWINTIGSTE KEER GEDAAN WERD IN WOERKUM

OP SLAG VERLIEFD OP DE VESTING. FAMILIE THIJS VOELT ZICH ER THUIS. EWA WILDMARK HEEFT DE RUBRIEK ONDER HAAR HOEDE GENOMEN

FAIR VAN VER IS NA 20 JAAR NIET MEER WEG TE DENKEN UIT DE VESTING. AL DIE TIJD GERUND DOOR VRIJWILLIGERS. CHAPEAU!



"OJEE, HET GAAT SLECHT AFLOPEN!"



Aan een kleine schrijftafel met uitzicht over de rivier gebeurt het. Daar dansen de vingers van Claudia Maser over de toetsen van haar computer. Vorige week verscheen haar eerste boek 'De aap is los' voor kinderen vanaf 10 jaar. Een tweede jeugdboek is in de maak.

In welgeteld negen dagen had ze het verhaal van haar hoofdpersoon Oskar geschreven. Toen volgden er nog maanden van vijlen en polijsten, maar het verhaal zelf stroomde in een mum van tijd haar hoofd uit. Ze had tevoren geen idee waar het heenging, de personages gingen met haar aan de haal. "Zo gaat het altijd", vertelt Claudia, die eerder voor 't Poortaal het dagboek van Jacoba schreef en vanaf nu de columns voor haar rekening neemt.



"Ik kruip in het hoofd van mijn personage en dan gebeurt er van alles." Regelmatig is ze zelf verrast door de wendingen in haar verhaal en roept dan hardop tegen haar Walter: "Ojee, het gaat slecht aflopen!" Ze heeft een intrinsieke drang tot schrijven. Ook op vakantie heeft ze altijd een iPad bij haar met toetsenbord. "Als ik een aantal dagen niet heb geschreven, dan moet het ineens. Het is heel prettig voor m'n hoofd, bijna meditatief."

GEVANGENIS

Met haar ongebreidelde fantasie en trefzekere formuleringen won ze onlangs een landelijke verhalenwedstrijd. En nu is er dus een boek dat een plek in de etalage heeft gekregen bij de lokale boekhandel Tante Bethje.

In 2020 schreef ze twee jeugdboeken als oefening. "Die waren er om de fantasie te openen." Een opleiding bij de schrijversacademie zette de kraan echt

open. Kritische lezers in haar omgeving waren positief en ook uitgever Sam Northerlake zag er brood in.

'De aap is los' vertelt het verhaal van de 11-jarige Oskar wiens leven op zijn kop staat als zijn vader in de gevangenis belandt. Er wordt gekletst in het dorp en zijn moeder krijgt een nieuwe vriend die zich anders voordoet dan hij werkelijk is. Oskar besluit dat alleen zijn vader hem nog kan helpen. Gewapend met een zaklamp en touw vertrekt de jongen 's nachts naar de gevangenis, vastberaden om zijn vader te bevrijden.

Het is een ontroerend verhaal over moed, vriendschap en vertrouwen. Claudia gaat het zelf inspreken als luisterboek en heeft bijna alweer een nieuw boek voltooid. Op het beeldscherm boven haar schrijftafel staan de woorden die straks worden gebundeld in een roman, bestemd voor kinderen van 13 tot 17 jaar.

DEMPENDE KUNSTWERKEN



"Ik ben altijd met m'n handen bezig", zegt stadsgenote Dorry van Hal (1941) in haar huis op de Hoogstraat. Haar werken hangen sinds kort in het Jacoba Cultuurhuis. Dorry maakt schitterende schilderijen van wol op canvas, in feite prikt ze de wol door het canvas heen en dat is een weinig bekende vilttechniek.

"Het heeft me tien jaar gekost om deze techniek eigen te maken en er gaat veel tijd in zitten, wel zo'n acht tot tien uur per dag. Maar ik beleef er veel plezier aan en krijg veel positieve reacties."

Haar man, Kees Kreeft, volgt saxofoonles in het Jacoba Cultuurhuis en kwam in contact met eigenaar Chris van Kuilen. "De akoestiek in de kapel bleek een probleem dus heb ik hem verteld over m'n vrouw want haar kunstwerken zijn niet alleen fraai maar hebben ook een geluiddempend effect. En van het één kwam het ander..."

Dorry haalt haar inspiratie van Pinterest. "Mijn schilderdocent zei altijd dat veel grote kunstenaars werken van anderen gebruikten. Hij vond het ook niet erg. Als je er maar iets eigens van weet te creëren en het niet zo maar kopieert, zei hij altijd."

Op 17 juni is er een concert in het Jacoba Cultuurhuis dat gegeven wordt door Rob van Bavel & Marc van Rooij, beiden grootheden in de jazzwereld. Een mooie gelegenheid om dan ook het werk van Dorry te komen bekijken, dat overigens ook op Instagram is te zien: dutch.textile.artist.

Kaarten voor het jazzconcert zijn te bestellen via jacobacultuurhuis.nl.



CADEAUWINKEL 'ZONDER LUCHTJE' VIERT FEEST

De cadeauwinkel Fair van Ver in de Kerkstraat bestaat 20 jaar en dat is reden voor een feestje. In de week van 13-20 mei krijgen klanten twintig procent korting op de gehele non food collectie. Kinderen kunnen die week deelnemen aan een puzzeltocht in de vesting.



prijzen krijgen, kunnen ze een menswaardig bestaan opbouwen.

De winkel wordt gerund door dertien vrijwilligers. Twee werken er al van af het begin: Bets Dekker en Henny van de Boom. Henny is al jaren belast met de inkoop van non food artikelen, Bets is verantwoordelijk voor de inkoop van food. Beiden werken samen met enkele andere vrijwilligers. Er zijn altijd vrijwilligers nodig. Zo zoekt het team naar iemand die de website wil bijhouden.

De openingstijden van Fair van Ver, waar ook VVV/Biesboschlinie is gevestigd, zijn woensdag en donderdag van 13.00 - 17.00 uur, vrijdag en zaterdag van 10.00 - 17.00 uur. De winkel streeft ernaar om in de zomermaanden ook op (mooie) zondagnmiddagen open te zijn. Net als op alle feestdagen.

Fair van Ver is een winkel met een ruim assortiment aan producten uit andere culturen: bronzen figuren, figuurtjes gemaakt van blikjes, een bougie of een schroef, bloemen van wol, schalen van gerecycled materiaal, manden, tassen, sieraden, shawls, te veel om op te noemen. Op vrijwel op alle artikelen staat vermeld waar ze gemaakt zijn, soms met de maker erbij. Eén keer per zes weken worden er nieuwe non food artikelen ingekocht in verschillende winkels voor Fairtrade producten in Culemborg. De keus is daar enorm groot. Er wordt goed opgelet dat de artikelen verkoopbaar zijn.

Ineke Oprel van Maanen werkt al zestien jaar in de winkel en vertelt dat alle producten zijn gemaakt met respect voor mens en milieu. Het zijn artikelen 'zonder luchtje', ook kinderarbeid is niet aan de orde. Omdat de makers een rechtvaardige



OP SLAG VERLIEFD



Opa en oma wonen al in Woudrichem. De boot ligt in de haven. En nu heeft de hele familie Thijs een thuis gevonden in Woudrichem, op Hoogstraat 13.

Op een zonnige dinsdagochtend is het stil in huis. De kinderen Jayno 15, Romy 13 en Bobby 10 zitten op school. De twee honden van het gezin, Snuffy en Shakey, snuffelen rond in de woonkamer, op de verdieping boven het bedrijfspand waar tot een paar maanden geleden de Woerkumse winkel was gevestigd. Een winkel zal er in de nabije toekomst niet komen. Yvo heeft werk genoeg in zijn transportbedrijf ThijsTrans in Beesd, dat hij runt met "bescheiden enthousiasme en een passie voor logistiek", zoals er op de website staat. Joyce heeft genoeg te doen met drie kinderen, twee honden en een groot huis.

Voorheen was Yvo internationaal chauffeur en was hij langere tijd van huis. Toen was Joyce thuis nodig. Maar nu worden de kinderen groot. Joyce sluit niet uit dat ze in de toekomst de winkel weer opent. "Nu is het genoeg dat ik een beetje help op het kantoor in Beesd", zegt ze.

RIDDERS

De weg naar Woudrichem is via Nieuwegein, Meteren en Brakel gegaan. Het gezin werd de omzwingingen steeds meer beu. Joyce hield het woningaanbod op Funda goed in de gaten. En in januari verscheen het huis aan de Hoogstraat.



"We gingen kijken en waren op slag verliefd!" De familie had Woudrichem de afgelopen jaren al leren kennen met de Visserijdag, de kerstmarkt en alle andere festiviteiten. "Daarnaast vind ik dat er een goede sfeer is", zegt Yvo. "Het is gemakkelijk om contact te maken." Joyce voegt er aan toe dat de boot nu om de hoek is.

De familie heeft na eerdere verhuizingen de stabiliteit gevonden waar ze zo naar verlangde, omgeven door een veilige vestingmuur. "Het is erg leuk, niet in de laatste plaats voor de kinderen. Zodra ze de poort binnengaan, kunnen ze zich ridders voelen."



WITTE NOG ...



DOOR
HENNIE NEVEN-ROS

25 jaar vrij. Dat vierden we in 1970 in Woerkum ook en wel met een heuse optocht, waar alles en iedereen aan meedeed om de bevrijding te herdenken.

Voor een feestje zijn ze wel te porren in Woerkum en verenigingen en scholen klossen in karren en op andere versierde voertuigen om de blijdschap van 25 jaar zonder vijand te vieren. De leden van "De Vriendenkring", zoals altijd van de partij, hadden een distributiekantoor gemaakt waar je in de oorlog brood en benzinebonnen kon afhalen. Ook deelden ze sigaretten uit die ze nog overgehouden hadden uit de oorlog, niet te pruimen natuurlijk!

Ze hadden als contrast een supermarkt nagebouwd waar je jaren later zonder bonnen je eten kon halen. Je kreeg daar een ander soort bon... een kassabon!! Maandenlang hadden de leden van de vriendenkring alle lege verpakkingen van levensmiddelen en andere boodschappen bewaard om zo die supermarkt op



wielen te kunnen vullen. De supermarkt werd getrokken door een tractor met op de bok een soort Napoleon. Dat pak hadden ze nog liggen van het carnaval waarschijnlijk.

Onder grote belangstelling trokken ze door de straten van Woerkum en ook "de lege borden" buurt zoals ze de huizen aan de Groenendijk toen noemden, werd niet



overgeslagen. De borden waren toen al niet meer zo leeg, we kregen het allemaal beter in die tijd.

Karren vol met kinderen die eruit zagen als zonnebloemen en matroosjes vulden de straten van Woerkum en straalden vrijheid en blijdschap uit. Sommige kinderen liepen als contrast, met de handen omhoog, onder de loop van een Duits geweer met een triest gezicht mee in de stoet. Ja, het verschil tussen oorlog en vrede werd op alle mogelijke manieren uitgebeeld.

De drumband met als Tambour-maître Cor Viveen, stapte op de maat door de straten en de fanfare van de Oudendijk zat op een open wagen van de gemeente hun partijtje marsmuziek mee te blazen.

Iedereen die niet mee liep stond langs de kant van de weg met bewondering te kijken naar verleden en heden en hoe de vooruitgang op gang was gekomen. Dat hadden ze weer mooi gedaan die Woerkummers.



Intussen zijn we al 78 jaar bevrijd en herdenken we ieder jaar op verschillende plekken in het land dat we in vrede mogen leven. We lopen niet meer verkleed in een optocht door de straten,



maar zijn wel even stil op de 4e mei en ons wel degelijk bewust van het feit dat zo iets vreselijks toch eigenlijk nooit meer zou mogen gebeuren.

Maar helaas...



NIEUWE GEZICHT VAN "MAAS!"

Natalie Delzenne en Alfred Vos zijn het nieuwe gezicht van Bewonersplatform "MAAS!". Op vrijdag 9 juni staat de volgende editie gepland en dan zal het duo het stokje overnemen van Monique van de Ven en Bart Verkade die vanaf 2018 voor de presentatie tekenden.

Natalie en Alfred zijn in het dagelijks leven ook een stel en streken zo'n zes jaar geleden in de vesting neer. "Dankzij de basisschool, twee honden en de roeivereniging kregen we in korte tijd veel contact met medevestingbewoners. Wat de vesting zo leuk maakt is dat het



een potpourri van totaal verschillende mensen is en juist die diversiteit maakt het geweldig om hier te wonen."

Alhoewel Natalie voor haar werk de PR van de Alzheimer Stichting verzorgt heeft zij, noch Alfred, ervaring op het gebied van presentatie en journalistiek. Alfred (van beroep zelfstandig vormgever) maakt zich echter geen zorgen: "Achter ons staat een geweldig team dat de redactie van "MAAS!" vormt. En verder zullen we wel zien." Natalie vult aan: "Wat we delen is de oprechte interesse in de mensen om ons

heen... of dat nu de Koning of een toiletjuffrouw is. We zoeken altijd 'de verbinding' en het liefst geardeerd met wat humor".

Aan de formule van "MAAS!" gaan ze niet zitten sleutelen. "Het blijft een programma van en voor vestingbewoners vol interviews, live muziek, humor, discussie en debat. Wel gaan we proberen de jeugd meer aan het programma te binden."

Vestingbewoner Arjens van Gammeren praat koningin Maxima bij over de laatste ontwikkelingen op het gebied van verlichting (Quasar). Na twee jaar Coronastilte was het weer een drukte van jewelste op de internationale designbeurs in Milaan.

Redactie:
Ronald van den Ende
Sophie Krale
Monique van de Ven
Cecilia Verhaar
Ewa Wildmark

Fotografie:
Sophie Krale

Illustratie:
Ineke Becht

Contact:
06-53 20 60 99
info@woudrichemvesting.nl

**De bodem is in zicht en we zoeken met spoed sponsors. Wilt U ons helpen om het juninummer uit te geven? Mail naar info@vestingwoudrichem.nl
Onze dank is groot!"**

't Poortaal-archief vind je op www.woudrichemvesting.nl

Oktober

Nog een paar weken dan is het weer zover. De toeristen zullen zich vergapen op de Rijkswal terwijl ze op zoek zijn naar het huis van dokter Tinus. Strompelend over het grind kijken ze naar de zalmschouwtsjes en bedenken hoe het zou zijn om hier te wonen. Op het bankje voor mijn huis zie ik ze voorbij komen en hoor ze praten; "ach na een tijdje gaat het heus wel vervelen dat uitzicht", "je kunt niet voor de deur parkeren en wat een gesjouw met de boodschappen", "de huizen zijn prachtig, maar wel oud". Uiteindelijk gaan ze dorstig op zoek naar een stoeltje in de schaduw en nestelen zich op een terras binnen de vesting. De ene vestingbewoner gruwelt van het aankomende seizoen en de ander verheugt zich en sopt alvast de stoelen af.

De gruwelaars wil ik een hart onder de riem steken. 'Adem rustig door. Erger je niet aan de rotzooi die ze achterlaten aan de waterkant of op de stoep. Mopper niet op de fietsers die je met 40 km per uur uit je sandalen fietsen. Parkeer je auto bij de Lidl en loop ontspannen naar huis. Ga rustig in je tuintje zitten en betreed pas na 21.00 uur de Hoogstraat. Het is zo weer oktober en dan wordt het weer stil'.

De verheugers wil ik toejuichen. 'Geniet van de dagjesmensen en de toerist! Maak het ze naar de zin. Laat ze ijsjes en taart eten. Koffie, fris en liters Woerkumer bier drinken. Laat ze boeken lezen, liefdevolle spullen kopen en genieten van ons mooie stadje, want het is zo weer oktober'.

Claudia Maser

MET HAAR WILDE JE IN GESPREK

De rubriek over nieuwe bewoners was haar op het lijf geschreven, maar door ziekte moest ze haar diensten voor onze stadskrant in december vorig jaar staken. Vrijdag 14 april overleed Elly Zuidam (68). Met een erehaag en onder klokkengelui namen vestingbewoners afscheid van haar.

In oktober 2021 schreef Elly haar eerste artikel voor 't Poortaal. De redactie was blij met haar omdat ze nieuwe bewoners tegemoet trad met een ontwapenende vriendelijkheid. Met haar wilde je in gesprek. Ze had een oprechte interesse in mensen en hun keuzes in het leven. Daarbij was ze een goed verstaander die lucht kon blazen in zware onderwerpen door haar relativiseringsvermogen en humor.



Toen in december 2022 bleek dat Elly was getroffen door een ernstige ziekte, is ze gestopt met haar werk voor 't Poortaal. We hadden graag veel meer van haar willen lezen en met haar willen meemaken.

